

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 5h55' sáng thứ Hai ngày 08/11/2021.

*****

NỘI DUNG HỌC TẬP ĐỀ TÀI 698

“DO DỰ KHÔNG QUYẾT ĐỀU LÀ DO NIỀM TIN KHÔNG SÂU”

Do dự không quyết đều là do có lòng tin nhưng không sâu, niềm tin chưa sâu vì chưa thấu hiểu. Có thể nói lúc này chúng ta là những người may mắn nhất. Chúng ta được học Phật pháp một cách đều đặn, vững vàng, ổn định. Hôm qua tôi thiết lập lại phòng học, một bên là tự hành, có không gian ngồi đọc sách, một bên là hóa tha.

Hôm qua tôi ngồi đọc sách về Tịnh Độ và vô cùng cảm xúc! Người xưa chắc chiu từng lời dạy, vô cùng tha thiết nhưng ngày nay mấy người đọc mà hiểu! Làm thế nào để đem niềm tin của người xưa truyền đến thời nay? May là trước đây tôi đã dùng hết tâm lực để phiên dịch những bài giảng của Hòa Thượng, nhưng thực sự cũng không thấm là bao. Những lời dạy của Ngài Liên Trì, những lời dạy của Ngài Ngẫu Ích, những lời dạy của Ngài Thiện Đạo, chúng ta nghe thì liền biết vì sao mình không vãng sanh. Tôi muốn chia sẻ ngay lập tức với mọi người nhưng tôi dè từ từ vì sợ mọi người chưa tiếp nhận được ngay thì sẽ bỏ học.

Hôm qua tôi nghe Hạnh Quang nói: *“Thầy ơi, tất cả những cao thủ tu Tịnh Độ bây giờ đi luyện tái tạo tế bào gốc. Tại sao họ không dùng một câu A Di Đà Phật để đổi tế bào chúng sanh thành tế bào Phật mà lại đi đổi tế bào phàm phu lấy tế bào phàm phu?”*. Đó chính là niềm tin hời hợt! Có người nghe pháp Hòa Thượng 10 năm, niệm Phật 10 năm, sau đó đi tu Thiền Vipassana, rồi bây giờ lại đang ngày ngày ngồi tiếp nhận năng lượng để tái tạo tế bào gốc, để hàng ngày ngồi Thiền để phóng điện trị bệnh cho những người ở phương xa.

Thầy Ngô Phương là tiến sĩ Phật học, trước đây Thầy đã dành mười mấy năm tu Thiền Vipassana, đã từng chỉ muốn tu Thiền ở trong thất cho đến chết. Bây giờ Thầy đã quay về tu Tịnh Độ. Thầy nói: *“Ai mà muốn bỏ niệm Phật để đi tu Thiền thì gặp tôi, tôi sẽ nói cho nghe”*. Một người tuổi trẻ tài cao như Thầy mà bây giờ mỗi ngày dành thời gian để niệm Phật từ 7 -8 tiếng thì thực sự là rất đáng kính nể!

Hòa Thượng nói: *“Do dự không quyết, không chọn cho mình một pháp môn để dùng hết tâm lực vào nó để ta tin sâu, ta nguyện tha thiết và ta hành miên mật”*. Tôi từ lâu rất an ổn về pháp tu. Tôi chỉ trần trở dùng phương pháp này, dùng phương pháp khác để giáo dục người ta đến với Tịnh Độ. Từ nay về sau, mỗi ngày tôi sẽ viết một câu bằng chữ Hán để xiển dương Tịnh Độ, đăng clip viết chữ Hán đó trên trang web **nhidonghocphat.com**. Họ muốn học chữ Hán thì phải học Phật pháp, phải học chuẩn mực làm người. Người ta dạy ngoại ngữ mà *“vô sở thất tùng”* không có chỗ nương về thì dạy để làm gì? Chúng ta dạy và học đều có chỗ nương về, đó là Phật pháp. Từ lâu, chúng ta đề xướng học tập chuẩn mực của người xưa, phát huy văn hóa truyền

thống dân tộc, cả Cô và trò đều được lợi ích. Hôm qua là ngày sinh nhật của một Cô giáo trong Hệ thống. Mẹ của Cô được Hệ thống chúc mừng sinh nhật bằng một lẵng hoa rất đẹp. Cụ rất vui! Đó là lẵng hoa của sự tri ân! Cụ cảm nhận được sự ấm áp, nồng nàn, rất tuyệt vời! Đây là tôi nhắc nhở mọi người học theo trí tuệ của người xưa. Dạy và học thì phải có chỗ nương về! Người ta dạy và học nhưng phiền não, hỗn độn, không an tâm, “*vô sở thất tàng*”, không có chỗ nương về.

Các vị thầy không? Toàn sách hữu ích: “*Thiện Đạo Đại Sư khai thị*”, “*Ngẫu Ích Đại Sư khai thị*”, “*Liên Trì Đại Sư khai thị*”, khai thị của Lão Cư sĩ Lý Bình Nam, sách của Hòa Thượng Tịnh Không thì rất nhiều. Chúng ta đã có pháp tu, đã có môn học thì phải nỗ lực mà tinh tấn, không do dự. Hồi xưa có một Sư cô đã phiên dịch bộ “*Kinh Vô Lượng Thọ*”. Bấy lâu nay tôi không nhớ đót nhưng hôm qua tôi đã đót đi. Những gì không được thừa nhận thì phải đót đi. Bởi vì người dịch “*Kinh Vô Lượng Thọ*” nhưng không niệm Phật, tối ngày nghe nhạc Trịnh Công Sơn. Nếu tôi thấy người đó một lòng một dạ chuyên tu Tịnh Độ thì tôi sẽ dành thời gian để xem cuốn sách đó. Nếu không thì cuốn sách này đưa ra khác nào đi gạt người ta.

Chúng ta tu học, sự truyền thừa, sự thừa vô cùng quan trọng. Tôi từ nhỏ lớn lên đã thấy Bà nội niệm Phật. Vô hình chung, câu “*A Di Đà Phật*” đã khắc sâu vào tâm khảm của tôi. Bà nội đưa tôi đến chùa. Tôi tụng Kinh, niệm Phật cùng với các cụ. Lúc đó tôi không hiểu đạo lý, không hiểu nghĩa lý gì nhưng cũng ngồi lần tràng hạt niệm Phật cùng các cụ. Suốt nhiều năm liền, tôi dịch đĩa Hòa Thượng Tịnh Không. Ngài thông tông thông giáo, giảng “*Kinh Bát Nhã*”, giảng “*Kinh Kim Cang*”, nhưng chủ yếu Ngài đem “*Kinh Vô Lượng Thọ*” để chú giải những Kinh đó. Ngài nói: “*Bạn có đủ cam đảm suốt cuộc đời này chỉ một câu A Di Đà Phật không?*”. Đại đạo của Phật Bồ Tát dừng ở “*chỉ u chí thiện*”.

Thầy của Hòa Thượng Tịnh Không là Lão Cư sĩ Lý Bình Nam. Ngài cả đời niệm Phật. Ngài từng là giảng viên, từng là công chức, từng là Thầy thuốc giỏi. Ngài thông tông thông giáo. Ngài đã nói: “*Xưa nay Tổ Sư Đại Đức chuyên tu chuyên hoằng Tịnh Độ, ngày nay ta đi theo nếu có vào địa ngục thì cũng xin tình nguyện mà theo*”. Ngài Lý Bình Nam giúp cho tôi càng tin Phật tăng thêm một bậc nữa. Ngài Lý Bình Nam là học trò của Tổ Ấn Quang. Tổ Ấn Quang là vị Tổ thứ 13 của Tịnh Độ. Cả một đời Ngài chỉ một câu A Di Đà Phật niệm đến cùng. Đối với pháp tu, Ngài niệm Nam Mô A Di Đà Phật. Đối với chúng sanh, Ngài cực lực khuyến thiện, in sách thiện.

Tôi may mắn tiếp nhận sự truyền thừa từ 5 đời. Ban đầu tôi tin theo Bà nội. Bà thương tôi, đi đâu cũng đưa tôi đi theo. Khi tôi 11 - 12 tuổi, tôi thường cùng Bà đi chùa tụng Kinh, niệm Phật cùng các cụ. Tuổi thơ của tôi chỉ biết đến A Di Đà Phật. A Di Đà Phật đã khắc sâu vào tâm khảm của tôi. Tôi không giỏi chữ Hán, không thông tông thông giáo. Khi nghe Hòa Thượng giảng, tôi hiểu. Hòa Thượng Tịnh Không một đời niệm Phật. Dần dần tôi tiếp nhận sự giáo huấn của Ngài Lý Bình Nam và Tổ Sư Ấn Quang.

Nhiều người tiếp nhận nhiều pháp môn. “*Nhất niệm tương ưng nhất niệm Phật*”. Chúng ta phải chuyển tế bào phàm thành tế bào A Di Đà Phật. Người ta chuyển tế bào gốc nhưng vẫn chỉ là tế bào sanh tử, vẫn chỉ

là tế bào phàm phu. Có người vọng tưởng, đang niệm Phật yên lành, nghe người ta lạy chiêm sát thì xúm nhau lạy chiêm sát, rồi một thời gian lại đi tu thất **“bất niệm tự niệm”**, niệm Phật bảy ngày thành tựu. Có đồng tu đi niệm Phật 7 ngày để được **“nhất tâm bất loạn”**. Kết thúc khóa tu, khi về đến nhà, đưa con nói với Mẹ là **“Ba cũng đi mấy ngày nay không về nhà”**. Khi chồng về đến nhà, bà vợ ấy đã **“sút”** chồng một phát. Đó là nhất tâm niệm Phật hay là nhất tâm tham sân si? Sau đó, họ lại đi theo Mật Tông. Bây giờ họ **“vô sở thất tàng”**, không có chỗ an trú, không có chỗ nương về, tâm vẫn loạn động.

Tại sao chúng ta dễ dàng bị lừa gạt? Bởi vì lòng tin của chúng ta với Tịnh Độ không sâu sắc, không có quá trình quy nạp. Người ta còn tiếp cận với Cô (vợ của tôi), mời tu một pháp gì đó để luyện cho nhanh. Họ không dám tiếp cận với tôi. Nếu họ gặp tôi thì tôi sẽ trả lời là: **“Tôi không thông minh, tôi chỉ biết một câu A Di Đà Phật”**.

Phật đã tiên đoán: **“Thời kỳ Mật Pháp, Tịnh Độ sẽ mất hết, Kinh sách về Tịnh Độ sẽ không còn, nhưng cuối cùng chỉ còn một câu A Di Đà Phật. Khi không còn câu A Di Đà Phật nữa thì không biết con người cùng khổ đến mức nào!”**. Rất đau lòng!

Hôm qua tôi đọc sách Tịnh Độ, càng đọc càng cảm thấy băng khuâng. Làm sao để những bài học này đến được với mọi người? May mắn là chúng ta đã triển khai được xuyên suốt một mạch gần 700 đề tài. Ít nhất chúng ta sẽ có 1200 đề tài để lưu lại cho hậu thế, đặc biệt là bài hôm nay. Những người có năng lực truyền Kinh pháp mỗi đời sau lại càng ít dần đi.

Hòa Thượng nói: **“Không dễ gì có được chữ “tin”! Ngày nay chúng ta muốn tu pháp môn Tịnh Độ nhưng nghe người ta nói đến những pháp môn mới khác thì trong lòng ngưỡng mộ, cũng muốn học theo, cũng muốn đi quán đảnh, cũng muốn tham gia”**.

Người xưa nói: **“Nhất nghệ tinh, nhất thân vinh”**. Nhà Phật có câu: **“Một môn thâm nhập, trường kỳ huân tu”**. Một môn Thiền, Tịnh, Mật, chúng ta phải chọn một Pháp tu phù hợp với căn tánh của mình. Trong **“Tứ Y Pháp”**, Phật dạy **“Y liễu nghĩa bất y bất liễu nghĩa”**. Chúng ta chọn Pháp tu giúp mình được an lạc, giúp mình được giải thoát chứ không phải là chọn Pháp cao cho xứng tầm hoặc chọn Pháp có nhiều người tri thức đang tu.

Người ta chạy Đông chạy Tây, niềm tin không có gốc. Tôi có gốc của 5 đời, từ Bà nội cho đến các vị Tổ Sư Đại Đức chuyên tu Tịnh Độ. Bà nội niệm Phật, điều này đã khắc sâu trong tâm khảm của tôi, giúp tôi có một tảng căn bản. Tôi cùng Bà nội đi chùa, các Sư bà cũng chỉ niệm Phật. Khi tôi dịch đĩa của Hòa Thượng mười mấy năm trời, tôi cũng thấy Hòa Thượng cả một đời chỉ niệm Phật. Cho đến Lão Cư sĩ Lý Bình Nam là Thầy của Hòa Thượng, Ngài cũng cả một đời niệm Phật. Tổ Ấn Quang là Thầy của Lão Cư sĩ Lý Bình Nam, Ngài cũng một đời niệm Phật.

Có một nhóm Phật tử đi Hồng Kông tham dự Pháp hội. Hôm đó Hòa Thượng Tịnh Không giảng về đề tài **“Hòa Thượng Hải Hiền vãng sanh”**. Họ đến đó tham dự pháp hội và thỉnh được đĩa giảng về Hòa Thượng Hải Hiền vãng sanh. Họ nhanh chóng tìm đến nhà tôi và nói: *“Chúng con nhờ Thầy dịch đĩa này! Máy ngày hôm nay pháp hội Hòa Thượng nói rất nhiều về Ngài Hải Hiền”*. Tôi nói: *“Tôi dịch xong rồi, đã lồng tiếng và đã đăng bài giảng lên trang rồi web rồi đó”*. Họ rất ngạc nhiên. Tôi nói: *“Tôi cứ vào trang web Tịnh Không Học Hội Hồng Kông thì thấy chứ không cần phải đi tới đó”*. Tấm gương của Hòa Thượng Hải Hiền càng giúp tôi tăng thêm niềm tin. Một Lão niên 92 năm niệm Phật. Ngài không quan tâm đến chuyện gì, chỉ đơn thuần làm công việc đồng áng, thật thà chất phác chuyên tâm niệm Phật. Ngài niệm Phật rất kỳ thú. Người ta bị bệnh, Ngài chỉ sờ đầu thì họ liền khỏi bệnh. Ngài có tâm thanh tịnh, là một con người đức độ cho nên năng lượng của Ngài là năng lượng sạch, năng lượng của thanh tịnh. Người được tiếp nhận năng lượng của Ngài chắc chắn được tiếp nhận năng lượng, từ trường vô cùng tốt. Hòa Thượng Hải Hiền vãng sanh, sau 6 năm 100 ngày, họ khai tháp ra. Đó là một cái chum to. Ngài để lại thân kim cang bất hoại, toàn thân xá lợi. Một câu A Di Đà Phật là **“vô thượng thâm diệu thiên.”** Nếu không phải là Thiên Định bậc cao thì làm sao có thể lưu lại toàn thân xá lợi như vậy!

Người không có niềm tin sâu sắc thì cũng chỉ như lục bình theo gió trôi trên dòng nước. Trong tâm, trong A Lại Da Thức của mình chỉ là gieo được thiện căn với Phật, gieo được thiện căn với pháp môn Tịnh Độ mà thôi, thế nhưng một đời này không thể vãng sanh.

Khi nào giảng hết 1200 đề tài này, tôi sẽ triển khai các đề tài của Tổ. Chúng ta nên học từ từ. Hôm trước tôi nói mạnh quá, họ đi hết rồi. Các Sư cô mời tôi mở lớp chữ Hán tôi đã đồng ý. Khi tâm đã là Tịnh Độ thì tất cả đều quy hướng Tịnh Độ. Dù chúng ta mở lớp học chữ Hán nhưng chúng ta sẽ dạy họ niệm Phật, dạy họ tin sâu Tịnh Độ, dạy họ làm tròn bổn phận làm người. Chắc chắn họ sẽ rất thích học. Thật lạ! Tay tôi bấy lâu nay chỉ cuộc đất nhưng hôm qua tôi cảm phấn viết chữ Hán, nét chữ vẫn rất đẹp.

Hòa Thượng nói: **“Nếu lòng tin có gốc thì tâm nhất định không dao động. Tin phải có gốc thì mới có thành tựu. Tin sâu thì mới nguyện thiết, mới hành miên mật. Nguyện tha thiết là tất cả công đức phước báu đều trang nghiêm Tịnh Độ”**. Chúng ta không cần thiết phải cầu mua may bán đất, không cầu khỏe mạnh sống lâu.

Các đồng tu chúng ta chính mình quán chiếu bản thân và quán sát những đồng tu xung quanh chúng ta, xem người nào có được thành tựu và những người không có được thành tựu, trong lòng cũng thấy rất rõ ràng. Hòa Thượng nói: **“Người nào có thành tựu ta nhìn ta biết, và người nào không có thành tựu ta nhìn ta biết, thậm chí sẽ biết rất rõ ràng, rất tường tận.”**

Hòa Thượng nói: **“Tôi sẽ nói rõ hơn một chút. Người mà ưa thích chạy Đông chạy Tây, không quyết, niềm tin dao động thì tâm tinh tấn không thể đề khởi, sức niệm không tập trung thì không thể có thành tựu. Niềm tin chân thật có gốc, chỉ theo một vị Thầy, cùng một đạo tràng, cũng giống một hướng Tây Phương để đi, một câu A Di Đà Phật để niệm, một bộ “Kinh Vô Lượng Thọ” để dẫn dắt, một vị Thầy để học”**.

Thôn A Di Đà ở Bắc Mỹ 113 hec-ta. Di chuyển trong thôn A Di Đà phải đi bằng tô tô, trên đường gặp những chú nai thông dong tự tại. Tôi đến đó, tôi bảo họ viết vào bảng treo ở cửa thôn, viết bằng ba ngôn ngữ tiếng Hoa, tiếng Việt, tiếng Anh: **“Một hướng Tây Phương để đi, một câu A Di Đà Phật để niệm, một bộ Kinh Vô Lượng Thọ để nghe hiểu và một vị Thầy để dẫn dắt”**. Họ đã in ra tám poster và treo ở đó.

Hòa Thượng nói: **“Bạn đối với vị Thầy này tin sâu không hoài nghi, vậy thì đối với bạn mới có thể tốt được”**. Trên **“Kinh Hoa Nghiêm”** có câu: **“Tin vi đạo nguyên công đức mẫu, trưởng dưỡng nhất thiết chư thiện căn”**. Niềm tin là mẹ đẻ, là cội nguồn của công đức, nuôi lớn tất cả các thiện căn. Hòa Thượng nói: **“Bạn nói xem, lòng tin quan trọng như thế nào!”**. Nếu lòng tin bị dao động, xao động thì ta bị mất niềm tin. Con người không có niềm tin, không có chỗ để nương về, không có chỗ để xác quyết tu tập thì **“vô sở thất tùng”** sẽ rất khổ sở. Mười mấy năm nay, tôi rất an. Có người nói với tôi là tôi sắp chết. Tôi bình thản nói: **“Tôi biết từ lâu rồi! Tôi cứ tận tâm tận lực làm việc vì chúng sanh thôi”**. Người đó cảm thấy rất lạ.

Hòa Thượng nói: **“Còn sống một ngày thì một ngày tận tâm tận lực mà phục vụ. Vậy thì mình có lý tưởng sống rồi! Còn một ngày thì một ngày tận trách nhiệm, tận nghĩa vụ, tận bổn phận. Đó là chuyện bên ngoài, còn trong tâm mình thì chỉ có một câu A Di Đà Phật”**.

*****

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy còn lộn xộn, còn nhiều sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!

Chúng con chân thành cảm ơn!